

ERDÉLY
ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Az Erdélyi Kárpát Egyesület
– Kolozsvár 1891
Értesítője

Új sorozat, 2009/5.

Szerkesztők:

Tóthpál Tamás
(tothpal.tamas@freemail.hu)
Kovács Zsuzsa
Lőrinczi István

Júniusi rendezvények

■ **Június 1–11.:** Horvátország (Plitvicei tavak, Zára, Split, Dubrovnik). Indulás 6 órakor a Széchenyi téri Flip elől. Szervező: Kovács Zsuzsa, tel. 0264-456-010, vagy 0740-067977.

■ **Június 3. (szerda):** Közgyűlés 17 órától az Apáczai-líceumban.

■ **Június 5–7. (péntek–vasárnap):** Közmunka a szindi háznál. Megbeszélés a közgyűlésen. Szervező: Moréh Zoltán, tel: 0752-061125.

■ **Június 6. (szombat):** Mikrobuszos kirándulás: Fenes, Korábia (Piatra Caprei) Dombó csúcs (gyalog 16 km). Indulás 6.30 órakor a Széchenyi téri Flip elől. Túravezető: Vlád Pál, tel: 0264-435-866.

■ **Június 6. (szombat):** Bácsi-torok (12 km). Találkozás 9 órakor a Törökvágás tetején. Túravezető: Márton Erzsébet, tel. 0742-037179.

■ **Június 7. (vasárnap):** Mikrobuszos kirándulás: Bedellő, pünkösdi rózsza (gyalog 15 km). Indulás 7 órakor a Széchenyi téri Flip elől. Túravezető: Márton Erzsébet, tel. 0742-037179.

■ **Június 7. (vasárnap):** Füldőtúra a patai sóstóhoz. Találkozás 8.30 órakor a 8-as autóbusz Széchenyi téri megállójában. Túravezető: Szakács Éva, tel. 0264-550-442, vagy 0743-670685.

■ **Június 10. (szerda):** Szedegető túra (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta, tel. 0748-036290.

■ **Június 12–21.:** Görögország–Paralia. Szervező: Prezensky Tibor, tel. 0264-456-022.

■ **Június 13. (szombat):** Autóbuszos kirándulás: barangolás Kalotaszegen, Géczy vár (gyalog 10 km). Indulás 7 órakor a Széchenyi téri Flip elől. Túravezető: Feischmidt János, tel. 0722-542360.

■ **Június 13–14. (szombat–vasárnap):** Autóbuszos kirándulás: Máramarosziget, Szaplonca, Borsa. Indulás 7 órakor a Széchenyi téri Flip elől. Túravezető: Szabó István, tel. 0748-140551.

■ **Június 14. (vasárnap):** Pünkösdirózsza túra az Ózek-völgyébe (25 km). Találkozás 8 órakor a Hajnal negyedi végállomáson, vagy 9 órakor a hintás fánál. Túravezető: Kiss János, tel. 0364-807-639.

■ **Június 17. (szerda):** Szedegető túra (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta, tel. 0748-036290.

■ **Június 17. (szerda):** Túravezetők tanácskozása 17 órától a székházban.

■ **Június 20. (szombat):** Vonatos kirándulás Mérába: sütögetés (hozzávalót kell vinni). Találkozás 7.20 órakor a nagyállomás előtt. Túravezető: Sáska Pál, tel. 0264-441-154.

■ **Június 20. (szombat):** Jósika-kilátó (15 km). Találkozás 9 órakor a villamos megállóban a vasútállomásnál. Túravezető: Márton Erzsébet, tel. 0742-037179.

■ **Június 20–21. (szombat–vasárnap):** Máthé Gyula emléktúra Jósikafalván

(Beliş). Indulás 8 órakor a Széchenyi téri Flip elől. Túravezető: Kovács Zsuzsa, tel. 0264-456-010, vagy 0740-067977.

■ **Június 20–28.:** Sátras gerinctúra a Déli Kárpátokban a PKE szervezésében: Paring, Căpătâni hegyység. Megbeszélés a közgyűlésen. Túravezető: Fazakas Ferenc, tel. 0752-640319.

■ **Június 21. (vasárnap):** Füldőtúra a patai sóstóhoz. Találkozás 8.30 órakor a 8-as autóbusz Széchenyi téri megállójában. Túravezető: Szakács Éva, tel. 0264-550-442, vagy 0743-670685.

■ **Június 21. (vasárnap):** Szamosparti séta (10 km). Találkozás 9 órakor a Garibaldi hídnál. Túravezető: Márton Erzsébet, tel. 0742-037179.

■ **Június 24. (szerda):** Szedegető túra (12 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta, tel. 0748-036290.

■ **Június 27. (szombat):** Ózek-völgye (25 km). Találkozás 9 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Szabó István, tel. 0748-140551.

■ **Június 27. (szombat):** Gorbó meder a Hideg-forrásig (20 km), visszatérés az EKE-forrás felé. Találkozás 9 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Kiss János, tel. 0364-807-639.

■ **Június 27. (szombat):** Zarándoklat Szamosújvárra a Világosító Szent Gergely búcsúra. Találkozás 7 órakor az állomás előtt. Túravezető: Sáska Pál, tel. 0264-441-154.

■ **Június 28. (vasárnap):** Mikesi-tó (25 km). Találkozás 9 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Székely Lavotta, tel. 0748-036290.

■ **Június 28. (vasárnap):** Brüll-kilátó (12 km). Találkozás 9 órakor a monostori végállomáson. Túravezető: Szőcs János, tel. 0742-690881.

■ **Július 1–10.:** Patai sóstó tábor. Megbeszélés a közgyűlésen. Szervező: Szakács Éva, tel. 0264-550-442, vagy 0743-670685.

■ **Július 5. (vasárnap):** Autóbuszos kirándulás Torockóra (konfirmálás az unitárius templomban, népviseletben). Indulás 8 órakor a Széchenyi téri Flip elől. Túravezető: Kovács Zsuzsa, tel. 0264-456-010, vagy 0740-067977.

■ **Július 8. (szerda):** Közgyűlés 17 órától az Apáczai-líceumban.

■ **Július 11–12. (szombat–vasárnap):** Autóbuszos kirándulás a Radnai-havasokba, Radnaborberek, Kolibica. Indulás 7 órakor a Széchenyi téri Flip elől. Túravezetők: Martonossy Magda és Pálczér János, tel. 0264-441-722.

■ **Szeptember 12–23.:** Milano, Lisszabon, dél-Spanyolország. Szervező: Prezensky Tibor, tel. 0264-456-022.

■ **Szolgálatos napok:** hétfő, kedd, szerda, csütörtök 17–19 óra között a székházban.

■ **EKE fotóklub:** minden kedden 17 órától a székházban.

■ **Könyvtár:** minden csütörtökön 17–19 óra között a székházban.

Rendezvényeinkre minden érdeklődő szeretettel várunk.

EKE-napi gyermekkirándulás

■ A kolozsvári EKE régi gondja az egyesület fiatalítása, ennek érdekében igyekeztünk felvenni a kapcsolatot a város iskoláival. Legsikeresebben a János Zsigmond Unitárius Kollégiummal tudtunk együttműködni, hiszen itt már a télen elkezdődött egy kincskereső túrasorozat, amelyet nagyon megkedveltek azóta a diákok, olyannyira, hogy most már a legkisebbek is kirándulni szerettek volna. Ezért aztán a tanító nénik és az EKE túravezetők „összestanakodának”, és EKE-napi programként, május 14-én kirándulni vittük az I–IV. osztályos tanulókat a Bükkbe. Nagy volt az izgalom a gyerekek körében már a gyülekező helyén, a monostori végállomáson, ahova, mint jó turistához illik, mindenki idejében érkezett. Elindult a csapat: 109 diák, négy tanító néni, az iskola tornatanára, EKE túravezetők és még két nagy-mama is velünk jött. De adjuk át a szót az egyik negyedik osztályos tanulónak, Magyarosy Kinga Beatrixnak, aki beszámolót írt erről a kirándulásról.

„Egy májusi hétfőn a tanító néni kelles megfélepeéssel örvendeztette meg az osztályt.

– Kirándulni fogunk a Bükkbe. Csütörtökön reggel indulunk. Hozzatok ételt, italt. Kérlek, legyetek pontosak!

Rengeteg gyerek zsi bongott a találka helyen, alig vártuk, hogy elinduljunk. Az elemisták a tanító nénikkel mind ott voltak. Eljött velünk Robi nagytatája is, aki sokat szokott túrázni. A csapatot az EKE-sek vezették.

Mentünk, mentünk..., aztán megláttuk az erdő bejáratát. Úgy éreztük, mintha vonzana magához. Egyre inkább érdekelt, mi van a fák mögött. A madarak szép énekükkel hívogattak. Négy barátómmal egy árnyékos helyen pihentünk meg. Alig ültünk le egy kicsit, a vezető, Kovács Zsuzsa néni máris megfújta a sípját:

– Indulunk! Tovább!

Nehezen álltunk fel, hogyisne, mikor

KOVÁCS ZSUZSA

„Ez volt életem egyik legszebb kirándulása!!!”

olyan kényelmesen ültünk. Vicces játékokat játszottunk az úton: kő, papír, olló...

Napsütötte berekbe értünk, ahol mind elfértünk, és azt csináltunk, amit akartunk, persze azért nem volt szabad túlzásba esni. Anita és Áron egy órán keresztül egy botot cibált, Fifi belepottyant a patakba. Elég viccesen sült el, csak sajnós erről a mulatságos jelenetről lemaradtam. Nem is kellett mondani, hogy mi történt, mert az látszott! Zsolti barátunkat is jól megvicceltük. Annyira jól szórakoztunk, észre sem vettük, hogy eltelt az idő. Visszafelé az úton Áron és Levi szórakoztatott minket, hogy mivel? Az örökké rejtély marad. Ez volt életem egyik legszebb kirándulása!!!”

*

Amúgy a kincskereső túráknak is volt folytatása. Székely Lavotta és Moréh Zoltán ezúttal egy tréfás vetélkedőkkel tarkított kirándulást rendezett az érdeklődő ifjúságnak. A zsákbaftatás, palacsinta-murokevő versenyek ötlete a tavalyi székelyjói vándortáborban jött. Akkor nagy sikernek örvendett, hát akkor, miért ne? Erre a túrára (Kirándulás és mezei játékok gyerekeknek), szombaton, május 23-án, került sor. A zsákbaftatás és a palacsintaevés az István-forrás tisztásán játszódott le. Aki ott volt, ezúttal is jól szórakozott.

Külföldi hírek

TÖRTÉNELMI TÚRA KÁRPÁTALJÁN

■ Májusban hat napon keresztül Kárpátalja csodálatos vidékein barangoltunk, jártunk a Vereckei-hágónál, ahol a nemrég a Feszty-körképben látott tájat csodálhattuk meg a valóságban is, majd sorra látogattuk történelmünk jeles színhelyeit: Munkács várát, Huszt várának bús dűledékeit, jó néhány szebbnél szebb templomot, Európa közepét, a Fekete- és a Fehér-Tisza összefolyását, a Trufanec-vízesést, de a felsorolás korántsem teljes. Emellett egyre jobban megismerkedtünk a helybeli magyarokkal, akiknek sorsa sok hasonlóságot mutat a miénkkel, hisz őket is, akárcsak minket, az anyaország határain kívülre szorította Trianon. Kárpátalja gyönyörű, hamarosan újból meglátogatjuk!

CSIPKE, FÜRDŐ ÉS MŰVÉSZET
MAGYARORSZÁGON

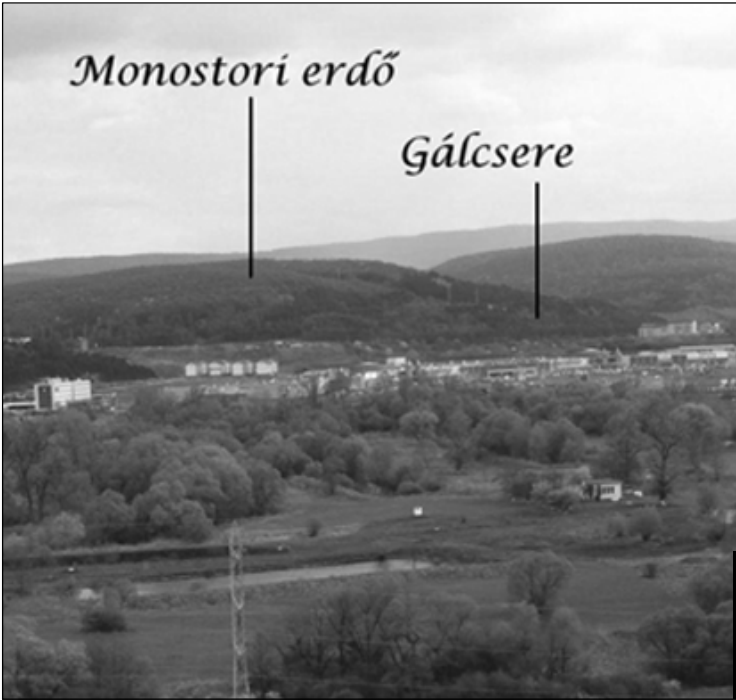
■ Április végén Magyarországra kirándultunk, Kecskemétet, a híros várost látogattuk meg, Ópusztaszeren a Történelmi Emlékparkkal ismerkedtünk, amelynek legfőbb látványossága a Feszty Árpád és társai festette csodálatos körkép: *A magyarok bejövetele*. Kiskunhalason a Csipkemúzeumban éppen egy nemzetközi csipkekiállításra csöppentünk be, így a számtalan díjat nyert, méltán híres halasi csipke mellett más nemzetek csipkecsodáiban is gyönyörködhattunk. Esténként a kiskunmajsai termálfürdő gyógyító erejét próbálgattuk.

Kovács Zsuzsa

Restitutio

■ **Rovatunk célja a turista-társadalom nagyjainak ki nem adott, vagy vissutt kiadott írásainak „visszaszolgáltatása” olvasóink felé az egyesület folyóiratában. Ezúttal a kommunista korszakban született írást közlünk, mikor az Erdélyt már beszüntették.**

■ Mikor Kiss János mellékeltünk 2009. márciusi számában megjelent, *Húsz bükki forrás körtúrája* című cikkét írta, előzetesen egyeztettünk, hogy ne a 2000-ben kiadott Kolozsvár környéki térképen szereplő Gálcsert, hanem a patinásabb, Gálcsere helynevet használja. A nyomda (vagy a korrektúra) öröge viszont nem tétlenkedett, a megjelent cikkben sem egyik, sem másik, hanem éppenséggel... „Gálcserte” lett belőle. A helynév tisztázásához szolgáljon szempontként Pillich László 1985-ben megjelent, *Városom évgyűrtüi* című könyvéből az alábbi részlet is, ahol helybeliek beszélnek a Monostor környéki helynevekről.

TÓTHPÁL TAMÁS

Az emlékek éltetik tovább azokat a helyeket is, melyek már tulajdonképpen halottak. Azok, akik kisgyermek koruktól itt éltek a monostori dombok környékén, állatot legeltetve, játszadoxva, majd a pénzen vett vagy örökölt földeket, utóbb a gazdaság földjeit megdolgozva, behunytt szemmel még most is olyannak látják a tájat, mint amilyen a nagy építkezések előtt volt.

– Ahogy megyünk felfelé, a Câmpului utcától balra, van egy forrás, oda sokan jártak régen vízért. A temető alatt van, ahol régen a popa földje volt, s azért mindenki úgy nevezte, hogy „Ciurgăul popii” [Pap csorgója], felfele pedig az egész oldalnak az volt a neve, hogy „La Ciurgău” [Csorgónál]. Most a gazdaság szántója, de már régebb kiosztották a szegényeknek a papi földet. Ott, ahol most a blokkosok a szemetet gyűjtik, az iskola mellett, nekünk kicsi gyermek korunkban jó játszóhelyünk volt, az volt a „Groapa Moşului”. Azon túl pedig, messzebb valamivel a legelő volt, a „Capul dealului”, ahova a csorda járt. Sok erdő van errefele! Mentünk ki reggel, jót játszottunk, mint gyermekek, nem kellett félni senkitől, délután pedig húztuk haza a nagy, hosszú ága-

kat. Tettük a végeket összefogva a vállunkra, és húztuk befele az úton, csak úgy szállt a por mögöttünk. Nem volt gáz, kellett a tüzelő! Nem mondtuk másképp, csak úgy, hogy „la pădure” és annak az oldalnak, amelyik a „fântâna Sfântu-Ioan” [Szent János-kút] felé ereszkedik be, „Galcerul” a neve, régen ott legeltettek, s a pásztornak kellett vinni az ebédet, amikor jött a sor...

Ma már utcák nevei váltották fel sok helyütt a kolozsmonostori határ dűlőinek nevét, ahogy a lakónegyed a szántókra, legelőkre rátelepedett. Az öregek azonban inkább a régi nevek szerint tájékozódnak most is, még akkor is, ha netalán valamelyik új lakóhá-

összegyűltek a szomszédok, ilyen események voltak itt... Öröltetni levítették a gabonát „la moara din râ” [Csíkoskerti malom], egy Bács Mihály nevezetű tartotta, nagy, magas, piros ember, akit mindenki szeretett, tisztelt. Az már egy másik rész volt, a „Sucoastei” [Hegyalatti]. Azért nem is vitte oda mindenki a Kálvária alá, hanem volt itt az utcában is egy malom, szárazmalom volt, egy ló húzta, forgatta a kereket, később villamossággal ment [ti. Mattai Gyula Mező utcai malma – P.L.], de az első háború után hamar leállt.

A földet, a kisebb vagy nagyobb darabkát mindenki megdolgozta, többnyire a család

Ahogy a helyek élnek

zat kell azonosítani. A régi helynevek olykor továbbélnek, túlélnek a hely változásait! Tehenek járnak és jártak legelni a „Galceru” domboldalába. Mi Gálcsere-nek szoktuk emlegetni. Egy 1590-es urbáriumban „Kazalo Reth ketteo Also Rúdasban, harmadik Omlasban”, „Berecz” nevű „teolgj erdeo”, „Byk”, s a falu használatában lévő „Apad erdeye” felsorolása között azonban az áll, hogy „vagon Gatt chereye az malom zewksegere ualo”! Íme, a gálcsere tulajdonképpen Gátcsereje, s a monostori malom gátjának időnkénti megerősítéséhez szolgálta a faanyagot, mielőtt levegővé nem kopárult volna... Lám, amilyen előre nem látható a helyek sorsa, olyan a helyek neveinek élete is!

– Sokszor elgondolom, tudja meg, ahol most az új gát van a Szamoson, az átjáróval a Donát negyed felé, mi oda vittük a kenderet áztatni, a nagy gáthoz. A part mellett voltak áztatóhelyek, tapostuk bele jól, s raktunk rá köveket, hogy nehogy elvigye a nagy víz. Télen fontunk, énekelünk, szóttunk, a kovács felesége ügyes szováti asszony volt, sokat tanultunk tőle. Jól főzött, mikor nunta volt az utcába, hívták főszakácsnak. Jártunk kalákába is, megfőztünk egy jó nagy mosófazék döblecet, azt ettük. Ősszel volt a kukoricahántás, akkor is

szükségére. E század első évtizedének végén azonban a monostoriak még alig több mint nyolc százaléka volt önálló gazdálkodó. Minden második-harmadik napszámból, minden negyedik fuvarozással, minden hat-hetedik pedig dohány-, gyufa- vagy sörgyári munkásként teremtette ki a családi szükségletre valót. Így váltak fokozatosan Kolozsmonostor lakói is kolozsváriakká! Napszámosként, fuvarosként, munkásként kapcsolódtak be a város gazdasági körforgásába.

– Volt azért a mi részünkön is néhány mesterember, mint Borza Grigore, a kerekes, Căpuşan Teodor, a mészáros, akinek egy jó korcsmája is működött, Baranyi Jóska bá, a kovács, aztán egy Chiorean nevű mezőpásztor is, akikre hirtelen visszaemlékszek. De akadtak szorgalmas, igazi jó gazdák is, az öregek idejében még úgy nevezték az olyant, hogy „ökrös gazda”. Na, ilyen legalább vagy húsz is volt, ha nem több.

Napszámos-fuvaros „faluként” kezdett századunkban fejlődni Monostor, az új városi kerület. A gazdasági akadémia is sokaknak adott munkalehetőséget, de a fuvarosoknak aztán a beinduló nagy építkezések egész sora. Az asszonyok végezték a ház körüli munkát, s hordták helyekre a tejet onnan, ahol tehenet is tartottak. Esténként kártyáztak

dióban, vagy csak elbeszéltek azt, ami másnap következik... Néhány porondhordóból aztán évek multával fiákeres lett, sőt egy-kettőnek az autóbusz-tulajdonossáig is sikerült vinnie. Legtöbbjük azonban csak az anyagot, a patak követ hordta továbbra is. Az asszonyok pedig, akik munkába álltak, úgy rendezték, hogy valami közelebbi hely kerüljön, a kendő- vagy sörgyárban, a „magvizsgálóban”, az akadémiánál, vagy az ötvenes években még a Monostori úton működött kötődében, a „Varga Katalinban” (amelynek neve később Someşulra változott). A mostani fiatal nemzedéknek pedig már valamennyi tagja szakmát tanult, és a város valamelyik, termelésében és munkahelyeinek számában is meggyarapodott gyárában helyezkedett el.

– Ezek, kérem, már nem a fatetején tanultak, mint mi annak idején! Rendesen jártak iskolába. Mindegyiknek rendes [!] foglalkozása van, nem túrja a földet. Pedig van olyan, hogy alig várja a délutánt, aztán csak befogja az apja lovát a szekérbe és hajtja. De azért már megse fuvarosok!

A régi Kolozsmonostor falu mai maradványa és a Monostor várost alkotó tömbházrengeteg tehát ott él a fenesi út és Mező utca környékén, egymás közvetlen szomszédságában. Az öregek még ma is az egykori dolgok rendje szerint tájékozódnak.

A fiatalok élete azonban már inkább a tömbházakhoz igazodik. Vajon az ő Monostor városi gyermekeik gondolnak-e majd a szemégyűjtő és iskola helyén volt „Groapa Moşului”-ra, valamikor Monostor falusi gyermekek nagyszerű játszóterére? Fogják-e tudni (legalább azt), hogy hol van a „Galceru” vagy a „Coşteiu”, gondolnak-e majd arra, hogy a Lingurarilor utca neve a néhai Kalányos utcaiak: Lingurar Gábor, Grélus Ghica, Ghicáné, Indrei, János, Costan, Silip, Simion, Vasile és a többiek fakanálkészítő mesteriségének jelzője volt? Megértik-e vajon, hogy mit jelenthetett a néhány száz évvel ezelőtti olyan urbáriumi bejegyzés, mint „Vagon [...] Byk erdeo bewseggel; Nyers Byk fa tilalmas...”

Jókai teljesítménytúrák az Egy az Isten földjén

„Csak” emléktúra formájában 1998-ban jött létre a Jókai Mór Emlék- és Teljesítménytúra elnevezésű rendezvény, amely elsősorban a torockói 1848-as eseményeknek kívánt emléket állítani a szabadságharc 150. évfordulóján. A túra olyan útvonallal startolt, amely a Jókai Mór *Egy az Isten* című regényének helyszíneit járja be a regény hősei, Adorján Manassé és Zboróy Blanka nyomában, akik egy gyalogutat tesznek meg Kolozsvárról, hegyen-völgyön, árkon-bokron, a Tordai-hasadékon is át, Torockóig. A túrára az idén immár 12. alkalommal került sor.

TÓTHPÁL TAMÁS

Jókai 1876-ban leírt ezen első „turistaútját” rekonstruálja a nagy sikernek örvendő emlék- és teljesítménytúra. Az elsőt követte a második, harmadik – azóta is folyamatosan rendezi a kolozsvári EKE –, idén immár a tizenkettedik, a május elsejét követő első hétvégén.

Sokan térnek vissza erre a közkedvelt túrára, elsősorban magyarországiak. Nem éppen ritka az, akinek részére az idei már a 9–10. teljesítés, de a pálmát Szilágyi István tagtársunk viszi, aki eddig minden Jókai-túrára részt vett. De a rendezők, a

bírók nagy része is sok éve tart. Varró Lídia és Sztancsik György is, mint társszervezők a Teljesítménytúrázó Társasága részéről, már 1999 óta minden évben eljönnek.

Az évek során természetesen változások, fejlődések is történtek. A Jókai-túráknak egy „kis-testvére” is született, a Torockó teljesítménytúra. Erre a Jókai-túrákat követő napon, vasárnap került sor, idén második alkalommal, a Pro Patria egyesület szervezésében. Az 55 km-es Kolozsvár–Torockó távon kívül a tízéves évforduló alkalmával létrejött egy új 30 km-es táv, a Jókai 30/B, amely Szindtől Torockóig

tart. Ennek egyre nagyobb sikere van. Úgy tűnik, hogy lassan fel fogja váltani a Kolozsvár–Tordai-hasadék–Szind 30/A-s távot, amelyet az idén ötön teljesítettek. Erre utal, hogy a 30/B túrára az idén 53-an neveztek be. Köztük volt a legfiatalabb résztvevő, a hétéves Sógor Bence is.

A hagyományos, négy kilométer óránkénti sebességnek megfelelő szintidőben való teljesítésen kívül (a hosszú túra, Kolozsvár–Torockó esetében, 55 km, 13 óra) egy sportosabb gárda is kezd kialakulni. Számukra már az önmaguk túlteljesítése a cél. Adáz küzdelem alakulhat ki ilyen formán az élenjárók között. Például Zséfár Gábor, 7 órás kolozsvári indulással, elsőnek ért a 42 km távolságra lévő Várfalvára, 13.35-kor. Viszont valahol a hegyen elhagyta őt Daczó Csaba, aki 16.20-kor már Torockón volt.

Végül mindhárom túrán a 91 résztvevő tartja a sokéves, átlag 100-at, amibe az idén az is közre-

játszott, hogy ugyanarra a napra volt meghirdetve Sonkolyoson az idei Czárán teljesítménytúra.

Jövőre, a 13. túrára – amelyről a baljóslatú szám ellenére is reméljük, hogy szintén szeren-

csés csillagzat alatt zajlik majd – felújítjuk a tavaly már elmaradt 10 km-es szakaszt. Ezúttal nem Kolozsvár–Árpád-csúcs útvonalon, hanem szindi rajttal és körtúra formájában.

PAL GYÖNGYI

Sógor Bence (7 éves), Sógor Samu (9 éves), a legfiatalabb résztvevők, a Curmătura-nyereg ellenőrző pontban